

GIÁ BẢN	
DÔNG-PHÁP	NGOẠI-giá
Mỗi năm... 5.000	5.000
Mỗi tháng... 2.00	2.00
Mỗi tháng... 1.00	1.00

Mua báo phải trả tiền trước.
Thứ và mua báo gửi cho
S. TRẦN-DINH-PHIEN. — Ai
đóng quảng cáo, vui lòng
xin thương-ghị trước.

TIẾNG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE

GÓI-khẨm tiỄn ChÍ bÃI
HÙNG-NHÌ - THÚC-KHÃNGQuán-tý
TRẦN-DINH-PHIEN

敵

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

民

BÁC-OP-ĐÁP
Báu Đàng-Bà - Bát
Quý-tháp Bát-lô-đá
Quý-tháp TIẾNG-DÂN - Bát

Muộn dat được
mục đích, phái
cân-dên phu-ong
pháp.

(Tập-sau)

VIỆC LÀM VỚI MỤC-DỊCH

T trong cuộc sinh hoạt của loài người, sự nhu-yếu rất là phiền phức, nên người sống trong cuộc ấy, cần phải làm việc. Ma đã làm một việc, tất có deo một cái hy-vọng theo sau. Mỗi hy-vọng ấy tức là mục đích. Bởi vậy trứ ra một hạng ăn nhơ sống gởi, việc gì cũng không làm. (gọi là tự-khi), cùng một hạng dụng chi làm nấy, không chút ý thức (gọi là tự-bạo). không nói làm gì; còn ngoài ra ai cũng là người làm việc mà đã làm việc thì có một cái mục đích. Trong trường lợi hại họa phúc trên lịch-sử, khác nhau chỉ là mục-dịch của việc làm tốt xấu hay đỡ và đặt cùng không đạt mà thôi.

Song le, nói đến mục-dịch, phải biết rộng hẹp hai nghĩa: Vì như di sản muôn được thịt, di cẩu muôn được cá, suy ra một việc gì có một cái mục đích riêng về việc ấy, ấy là nghĩa hẹp. Còn như ở trong một nhà mà muôn cho cái nhà ấy được thành-vượng, kè thi di cây, người thi làm thơ, người di buôn, việc làm khác nhau, song mục-dịch là cốt làm cho nhà ấy được thành-lợi; lại như di đường, có một địa-diểm qui-túc nơi thành-phố nào, hoặc di xe-ho, xe-diện, xe-dap, hoặc di xe-tay, di bộ, lối đi khác nhau mà mục-dịch cốt là tới nơi thành-phố và địa-diểm ấy; như thế là nghĩa rộng, là mục-dịch chung. Mục-dịch việc làm có nghĩa hẹp và rộng như thế. Về nghĩa hẹp thi có lẽ ai cũng dù rõ, may xin nói về nghĩa rộng, tức là việc làm khác nhau mà mục-dịch thi chung.

Nói về mục-dịch chung thi công việc quoc-gia xã-hội thường đứng về phạm vi chung ấy, vì là việc chung mà không phải là việc riêng của mỗi người hoặc một số người nào. Mục-dịch đã chung mà công việc không phải một người hoặc một số ít người làm, nên toàn cả người trong quoc-gia xã-hội ấy, ai cũng có một phần trách nhiệm, miễn là theo tài lực và địa vị của mình làm hết cái trách nhiệm đang hùn vào một phần trong sự lâm-hành để đạt đến mục-dịch chung kia là được; chờ không phải buộc người khác cũng làm một việc như mình, hoặc là bỏ việc mình làm mà theo như ý kẻ khác đâu.

Kia xem các nước vẫn-minh kia, công nghệ biết bao nhiêu đường mà công lợi là nơi tống

VĂN-VĂN

Dạo cảnh đồng

Một mình thơ thẩn chốn đồng không,
Bến mực điu hiu ngàn cỏ lồng.
Thuong lú bò cát công khó nhọc,
Ghé đoàn lợn nái phá lung tung.
Được mưa thêm tốt ba chom cỏ,
Gấp giờ không lag một cát tảng.
Nghe nói đào nguyên tìm chửa thấy
Bến gánh ta thử hỏi ngư-ông.

T. M.

Lúy thay

(Quảng - biab)

Tra trại nghìn nǎm dâng lồng Thay,
Hồi rằng ai đắp lại ai xây.
Non Mùa một giải cát vôi đá,
Sóng Lệ muôn trùng nước lợn mây.
Nguyên Trinh phản tranh luồng đà

Bắc Nam giời hạn đầu còn đây.
Non Sóng cát lích xưa nay khác,
Chén rượu anh hàng khô nổi khuya.

Nguyễn-Bording

Viếng đền thờ vua Tiễn-Lý-Nam-Đế

(Làng Dauh-hyu, huyện Tam-nông.
Hưng-hóa)

Một vùng cát có bóng chiều soi,
Đền Lý chờ vờ đóng giữa trời.
Bé ngọt dâu hương khói vắng,
Đất vàng lạnh lẽo đồng sương vắng.
Ba đời vua tướng gìn non nước,
Mây trán can qua giúp giống nết.
Sứ sách ngán thu gương rạng vẻ,
Con Hồng chúa Lạc áy ai off

Lăng ngâm

Hồi trời trời có biết mòn rắng?
Sao cút phà sinh khéo nhõ nhắng?
Chung dinh nặng lèo vai sặc-sặc,
Giang hồ nhẹ thêch bước thang

thang.

Vai cát phong nguyệt ngâm vong
mạng.

Mây bức yên hà viết sáo quang,
Lát quách cát trời cho lòn lòn,
Lên phơi cung quang với di trắng.

Thái-Binh-Lang

Tiến báo

Độc giả ngài nào

còn thiếu tiền

báo, hoặc ít, hoặc

nhieu xin gửi

về cho bản báo

đặng tiện việc sđ

sách.

Tiếng-Dân

vào nơi mục-dịch chung.

Kết luận bài này, xin muốn nói chung trong số học: Người đời muốn xét việc gì hoặc học thuyết gì cho xác đáng thi nên lấy số học làm chứng chắc. Theo thuyết việc làm và mục-dịch chung nói trên, như nói số 10 thi 5 với 5 là 10, đã đánh, mà 3 với 7, 2 với 8, 4 với 6, 1 với 9, con số vẫn so le mà cộng lại cũng thành là số 10. Số so le ấy là việc làm có khác nhau mà số 10 thành 10 kia tức là mục-dịch chung vậy.

Kim-Sinh

DO LAI

Của loài người

(Tiếp theo)

III. — Người là một thứ động vật xã hội

Cứ học thuyết Đại-nhì-Văn thi chúng ta không nên tự khoe mình là cao quý, chúng ta không phải nhờ sức của Thượng-dế sáng tạo ra trong ngày thứ sáu đầu. Loài người chỉ là một thứ động vật tinh bột và tuân thủ thực hơn, chỉ là một bộ phận trong sinh vật giới, vậy cũng chịu cái pháp tắc tiến hóa của sinh vật hạn chế. Nhưng trong ấy lại có một vấn đề là: Động vật bao cấp có thể tiến hóa thành động vật thương cắp thế nào được? Tôi tiến ta hình thế như loài bò, thế nào mà tiến thành loài người vẫn minh hiện đại?

AI cũng biết rằng phần nhiều động vật nhất là loài động vật ăn cỏ, loài săn bò, đều là hợp bầy ở lòn với nhau. Các động vật ấy vì sinh tồn mà phải cạnh tranh với nhau luôn luôn không停, như kiếm ăn, ngự-dịch, truyền-chứng đều là những việc cối-làm cho sinh mệnh diễn tạc. Song chúng ta không thể nói rằng xã hội là do các động vật tự do kết hợp mà thành, không phải chúng nó nhờ cái lý trí tự kỷ mà biết được hợp-quân là có lợi ích mới. Kế, hợp nhau lại để theo đuổi cái sinh hoạt xã hội. Sự thực lại trái hẳn thế.

Nhất thiết sự sinh tồn xã hội, không phải lấy ý chí tự do của ca thê mà làm tiêu chuẩn mà lại lấy những điều kiện sinh hoạt vật chất (les conditions matérielles d'existence) làm tiêu chuẩn. Đó có những điều kiện sinh hoạt vật chất rồi thi các động vật ấy phải kết hợp với nhau (tức người ta buổi xưa phải săn da thà mà ăn, một người không thể chống cự lại mảnh thó, bèn phải hợp quần để mưu sinh). Xã hội tức là cái công cụ để cạnh tranh mà sinh tồn, lại là cái công cụ để thích ứng với tự nhiên hoàn cảnh.

Biểu hiện cạnh tranh không đồng nhau thi cái công cụ để thích ứng với tự nhiên cũng không giống nhau, kết quả thành ra cái hình thức là chung cái hình thức sinh hoạt của các thứ xã hội động vật cũng phải biến hóa. Ta đều biết rằng những loài ong, loài kiến, loài bò, loài hải ly (castor) đều theo cái sinh hoạt xã hội thường (quan hệ sinh hoạt của nó là bộ truy và phản công) ấy là cái hình thức rất cao của xã hội động vật. Đến như loài người thi thật không có thể là bầy ra mà sống một mình được, hưởng lợi thực của xã hội, có loài người sinh tồn có lập bao giờ. A-rit-tot (Aristote) đã nói rất đúng rằng: loài người không phải là động vật thường mà là một thứ động vật xã hội (animal social), loài người không những sinh hoạt trong tự nhiên, mà còn sinh hoạt trong xã hội nữa. Tô tiên chúng ta là một loài động vật giống như loài bò, đời nọ sang đời kia, vẫn theo cái sinh hoạt hợp quần xã. Loà, người mà có lập thi không có xã hội lại không có sự hiệp trợ trong đồng loại, như vậy thi thành một thứ động vật có lập, không giám giúp nhau, quyết không được có năng lực để làm kiêm dò lẩn và chống cự mảnh thó, quyết không có được năng lực để duy trì sinh hoạt. Chỉ vì người ta có cái công cụ cạnh tranh tốt hơn các loài động vật khác, tức là sự sinh hoạt xã hội nên

THÈ - LỤC Ý - ĐẠI - LỢI Ở ĐỊA - TRUNG - HẢI

(tonneaux), còn Ý chỉ có 442.000 tấn. Năm 1898 thi thương-thuyền của Ý không đầy phần nửa của Pháp.

Thì mà qua năm 1914 thi Pháp tăng lên 1.922.000 tấn, mà Ý lại tăng lên 1.430.000 tấn. Thế là Ý đã sớm biến thế lực của hải thuyền, nên mỗi năm đều tăng thêm hơn Pháp nhiều. Ngày này Pháp cũng ngày càng đóng thêm tàu mông chuộc lại cái bù giờ đã mất trước. Nhưng đương lúc ấy lại khởi sự cuộc Đại chiến.

Đến ngày nay thi thế nào?

Cuối tháng Juin 1930, hải thuyền Pháp tăng lên 8.471.000 tấn, mà Ý lại nhảy lên 3.262.000. Ấy là trước đây 30 năm hải thuyền của Ý chỉ tăng nửa nữa của Pháp, mà ngày nay coi bộ muôn lần hơn! Từ năm 1898 đến 1920 hải thuyền của Pháp bội lên ba lần ruồi, mà Ý lại bội lên đến gần tám lần!

Còn đối với toàn cả thế giới mà nói thi cái sức dung lượng của hải thuyền Pháp năm 1898 là 5 phần trăm của hải thuyền thế giới, mà qua năm 1930 cũng chỉ tăng lên 5,1% mà thôi; còn hải thuyền của Ý cũng trong thời gian ấy từ 2,3% mà tăng lên 4,8%; thế là Ý đối với hải thuyền thế giới trong khoảng 30 năm Ý tăng lên quá bội nỗi, mà Pháp đã được thẳng-trận, đã lấy lại Alsace-Lorraine, đã chiếm cứ thêm chỗ này chỗ khác, mà cũng giữ y giờ mục cũ.

Sự tăng báu thuyền một cách dồn dập như vậy vẫn có nhiều nguyên do, như sự tháp nháp hải khâu Trieste, vẫn để bảo hộ mậu dịch cho hải thuyền, nhưng cái nguyên nhân tối yếu nhất là do chủ nghĩa "pha-xít" (fasciste) mà ra, nghĩa là cách cộng-tác thân-mật của chính phủ với các công ty hàng hải; những công ty này được công chánh tu-trở để thắng cuộc quan-đi-canh tranh.

Nay ta thử xem một vài số thống kê về số tàu bè ra vào, và hành khách chuyên chở thi lại càng thấy rõ cái thế lực của nghiệp hàng hải Ý đại-lợi.

Năm 1913 số tàu ra vào các cửa biển Ý là 351.111; đến năm 1928 thi số ấy tăng lên 496.084; qua năm 1929 thi tăng lên 496.873. Cũng trong thời gian ấy, số hành khách khách ra vào các hải bến Ý tăng từ 3.245.600 lên 9.032.147 và lên 9.264.801. Thì mà gần hết cả toàn số hành khách ấy (97 đến 98%) đều do tàu Ý chở.

Coi qua các số thống kê trên đó thi thấy Ý-dai-lợi trong vòng 30 năm nay phát đạt và nghiệp hàng hải là đường nào. Nếu Ý cứ theo một myo ấy mà tiến-hàn, thi chắc lời dự đoán của thủ tướng Mussolini: "đến năm 1950 Ý-dai-lợi sẽ thành một nước strong sôit lại trong các nước Âu-châu để khuynh-trang thế lực và miêu Đông Á, sẽ thấy tực hành-cung cua biển cung-cứ. Ta đừng nêu với cho là lời nói kiêu-eu và khổng-tâng."

GIANG-HI

mỗi phát triển được đến trình độ ngày nay. Cứ xem thế thi loài người là đang trước hết cả trên các hành sinh vật, cũng là một thứ động vật thường sinh hoạt trong xã hội đồng loại mà thôi vậy.

Song ta lại thấy có một vấn đề khác phát sinh: xã hội loài người thi không có thể là một loài động vật có lập, không giám giúp nhau, quyết không được có năng lực để làm kiêm dò lẩn và chống cự mảnh thó, quyết không có được năng lực để duy trì sinh hoạt. Chỉ vì người ta có cái công cụ cạnh tranh tốt hơn các loài động vật khác, tức là sự sinh hoạt xã hội nên

(Còn nữa)
Nguyễn thị Thu Ba

Cách một tuần, & hàng dò cũng có xảy ra một vụ đánh cỏ duyên do là vì một người cắp rác Ma-ni ngayে dài một người dân bà.

Rút cuộc chủ hàng phải theo lời thợ mì tuổi là cắp rác lén nhén và tăng lương cho thợ chài đánh.

Đến nay cuộc đánh cỏ duyên do vẫn chưa bắt đầu và giải quyết ra sao. Hiện nay thợ vẫn lương nghề.

(Trung-lepi)

Xe hỏa bị đỗ

Hôm 13 Janvier, lúc 10 giờ tối, tại ga Hanoi - Daugiai, trên con đường Saigon - Nha Trang, một chiếc xe lửa chở hàng cả 8 va-gông bị đỗ.

Cái xe ở Dalat đi theo sau nghe tiếng pháo nổ hầm kín, may chờ không thi đụng những va-gông bị đỗ mà rồi cũng đỗ luôn.

Một người Annam bị thiệt mạng và một người bị thương xoắn.

HÀN - VIỆT TÙ - BIỂN

Tiếng nước ta xưa nay vốn mực rỡ, nhiều danh từ trong chữ Hán. Ngay nay tiếp với tên văn hóa, các danh từ mới mực trong chữ Hán xuất hiện lại càng nhiều. Thế mà chúng ta chưa có một bộ TÙ DIỄN để làm tiêu chuẩn khiêm

thường sinh ra cái tên đang bày bừa lèm. Chẳng từ chẳng từ và tài, tu cùng góp nhau tên, biến thành một bộ sách gọi là HÀN VIỆT TÙ DIỄN, chủ g muôn làm cho cái danh từ ban vang trong Quốc văn ta này và sau sẽ có cái định nghĩa chính xác để tên cho những người nghiên cứu Quốc văn. Sach này gồm tên dưới hai vạn rút danh từ (sách khổ to, dày hơn nghĩa trang) phạm danh từ thường dùng hàng ngày cũng danh từ trong các khoa học thuật (chinh trị, tôn giáo, kinh tế, pháp luật, xã hội, triết học văn nghệ, mĩ thuật, văn học, luận lý, giáo dục, các môn tự nhiên, hóa học, v.v.), tu danh từ cũ cho đến danh từ mới xưa lấp rứt kẽ, không sói và mực mực nào. Chúng một phần tu là các danh từ chuyên mua lại chủ thêm chủ Prop để tên them khác. Dòng bộ sách này, người đọc vẫn sẽ hiểu hết được ý nghĩa chính của bài văn, người viết vẫn sẽ có tài hiểu phong phả mà không tên nói dài chữ sai lầm thực là bộ sách đặc như vòi vòi trong khoa học Quốc văn này.

Chẳng tài đường sáp đặt về tên hành công việc rủi ro khẩn, tên phi lôi nhuộm, có tên cao trước cũng đồng bào để mang ra gần chiếu cũ, giúp cho HÀN - VIỆT TÙ - DIỄN mua cũ thè ra đời.

Bắt đầu từ ngày chúng ta đã nhận giấy hen mua và đặt trước có nhiều tài sách mới sau xuất bản được).

Thị trấn

Hàng tháng: 6000
Hàng năm: 60000 (giá rất tốt, bao toàn

vài chữ số hàng) 3500

Nhà xuất bản trước ban 30 Juin 1931. Số tiền giao theo giá đặc biệt sau đây:

Thị trấn: 1500.

Hàng đặc biệt: 6500

Ü za xin gửi thêm 3500 tiền cước.

Gửi tên trước sẽ có biến lat giao lại.

Mandat xin gửi cho tôi giá là:

ĐÀO-DUY-ANH

QUAN-HÀI - HUẾ

(Có 2000 cuốn mẫu (specimen) sách

Tù-diễn, ai muốn xem xin viết thư lấy

và gửi thêm 3500 tiền trả lời.

VĂN-HÓA-LANG

55 14

Nguyễn-vân của Jack London
Giang - hàn - dịch - thuật

Chương thứ bảy
Ký từ giao trước
(Tiếp theo)

Lại cũng có thứ thần nhát gan nữa, như là những vị thần đèn ăn cắp cút của chủ nó. Mỗi khi có người đèn ăn cắp vật gì thì nó cắp một mực dưới rắn, đều già không còn nghĩ ngờ gì nữa. Vì cái tánh của nó đã khôn ngoan lại hung dữ như chủ nó dùng nó vào việc đốt cửa. Nó lại càng trở nên hung dữ hơn. Thế là con Bạch-nha đã kêu một lứa giao kèo với loài người: Nô đem cả tay áo của nó mà hiến cho người. Người lai cho nó đền nuôi nó, béo lùa làm cho ôm nó, và béo dù nó, để cho nó ôi-chung. Nô

BỘ CỔ-LUẬN-BÌN

KHÔNG LÀM HẠI AI

cùng chưa dù trả nợ
cho bấy được

Ông tuy đặc, nhưng không thích đồng bầy, cop tuy dữ, nhưng không ăn thịt đồng loại. Vật vờ tri mà còn biết tình giống nói như thế, bao giờ chỉ là người cùng người, mà lại là đồng chung đồng bào, cũng hòa mâu dò con nhà Lạc Long ? Thế mà gần đây người ta thường nghe những tiếng: « Miền là không làm hại ai là được », mới thật là lạ cho chém !

Nói cho đúng ra: Từ khi nước ta có cuộc bảo-hộ, người nước ta lo việc nước cũng nhiều, những lão lanh, lão thuyết (chưa nói trùng trái), cứ thường ngày thường phát hiện ra mài, mà người bướng ứng theo cũng không phải là ít. Nếu cứ như thế mà cố sức gắng công, làm cho đến nơi dồn chốn, không vì sự khó khăn mà thôi chí, không vì hoàn cảnh và tình thế bắt buộc mà ngã lòng, thì ngày dần tháng chúa, gop giò làm báo, biết đâu công việc lại không thành hiệu quả ! Nhưng nào có thế đâu ! Bất kỳ công việc chí, mới mótay vào, mà đã muối cho được trongt ấy kết quả ngay trước mắt. Kipđen khi hoặc trong ba năm, mà chưa thấy chài chí thành công, thì đã toàn mực những đường tiếp xin... hoặc bị thế lực hoàn cảnh nô nai khéo, mà dã vội ngã lòng nỗi chí, lại đem lòng phản trắc, làm đều bại dàn bại nước ! Mãi cái khởi điểm của những tiếng: « Miền là không làm hại ai là được » là tự rằng « không làm hại ai », mà dã

Cái mối quan hệ liên lạc trong bầy, người này đối với người khác, hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp không chừng, nhưng mà không ai là không nhớ cái sức giúp đỡ của bầy cả. Vậy thì công ơn của bầy, cái mối nợ của mình đối với bầy, cái nghĩa vụ minh là phải trả nợ bầy, mà biết trả bao giờ cho xong, sau lại còn nói « hại » ? Bầy có ích cho miếng lòn không ích gì cho bầy, trả lại làm sáu mệt của bầy, có bớt mà không có thêm, ấy là hại dò vậy.

Cha mẹ sinh con, công nuôi công dưỡng, thi bão đáp công ơn cha mẹ là cái nghĩa vụ đương nhiên của người con. Con đối với cha mẹ, người đối với bầy người, cái nghĩa vụ cũng như thế cả.

Thứ xem như xú Đông dương này, từ khi dựng cõi riêng bợ, đầy những dốc-xà ác thú, nếu ông cha ta khi xưa mà không biết giúp đỡ lòn nhau, dã khai phá ra, thì có dàn mả ta Nam chí Bắc, dã ruộng phi nhiêu, như ngày nay ? Lại dời khai bị quân giặc và cướp phá, nếu không biết giúp đỡ lòn nhau, thi có lẽ cảng ta cũng cùng chung một số kiếp như Chiêm-thàmb Chân-lập rồi, có còn dàn đến ngày nay được ngồi yên mà nói rằng « Miền là không làm hại... » ?

Chúng ta sinh ra ở trên đất, sống ở trên đất, một phần là nhờ của ông cha ta, một phần là nhờ của xã hội đương thời cung cấp cho mình, cái mối nợ ấy thật là nặng nề ở trên vai chúng ta, thi cái phận sự của chúng ta là phải

nghe lầm sao cho tròn cái bốn phao, cái nghĩa vụ của mình đối với bầy, với xã hội, chứ không phải chỉ ôm lấy cái chủ nghĩa độc thiện, mà rằng « không làm hại ai », mà dã

MÃY LỜI THẦM TẶ

Từ ngày có tin báo PHU-NÚ-TÂN-VÂN bị cầm, nhất là sau số báo 82 đã ra rồi, thi chúng lời nhện được không biết bao nhiêu là thơ và dây thép của bạn dộc-giả ở các nơi gửi đến chia buồn, lại còn nhiều anh em chí em hoặc dem bông, hoặc dem câu đối diễn tại bảo-quán mà diệu tang là khác. Cái tình của đồng bào quodo-dòn đối với tờ báo bất hạnh đã làm cho chúng lời cảm động vòi cùng, chúng lời không biết sáu đến dập cho xứng được.

Đáng lẽ chúng lời phải gửi thơ riêng mà cảm ơn, song đang khi bối rối, chúng lời hãy xin tạm có vài lời dằng lèn hào dã cảm ơn chung, mong rằng các bạn lượng xé.

Nguyễn-dức Nhuận
Chủ nhiệm Phụ Nữ Tân Văn và CAO-THỊ KHÁNH

tức là Mẹo Nguyễn-Đức-Nhuận Chủ-nhân Phụ Nữ Tân Văn.

P. S. - Lại có nhiều vỉ dộc-giả mà số tiền mua báo còn dư, bằng lòng để lại cho vở học bông không đòi thi dâng lè chung lời phải liệt danh vào hạng Án-nhân của học sinh nghèo rồi dâng lên bông để biếu, song dâng ròng báo co quan của học bông nay đã chót rồi, còn cậy các báo khác dâng thi không tiễn, vì số Án-nhân có tội hàng ngàn, dâng không thể xiết. Vậy xin vỉ Án-nhân cũng niệm lòn cho lòn ta.

cho là xong cái phận sự.... vậy.

Một người bành-dần

L. T. S. - Không làm hại ai chưa dù trả nợ cho bầy, vẫn có thời như lời người bành-dần đã nói, nhưng ở trong nước ta ngày nay thi hàng người không làm hại ai đã dã là khai lòn rồi, nhiều hàng người bành-dần

hoàn mà ngày nay ông lành chung bịnh lai nòn ông dâng bài tạ ơn ở Công Luận.

Sau kí xem báo Thần Chung thấy đổi lời trân trọng của quan-trí phủ Trần-binh-Thạnh Thu

daumot ngài nói rằng ngài có bình hoa tám nhocket trí hình thê một

ngày một ôm, mà dã có dâng nỗi tên thuốc bồ nhưng không kiền-biệu,

mỗi tháng nay mà ngài được khỏe mạnh là chỉ nhờ có món thuốc Sí lao bồ tang hoàn của Tạo-nhơn

Đường Hoemon là hay, ngài cho là linh đơn số ba trong khoản bách thánh được.

Sau nữa xem báo Thần Chung thấy đổi lời trân trọng của quan-trí phủ Trần-binh-Thạnh Thu

daumot ngài nói rằng ngài có bình hoa tám nhocket trí hình thê một

ngày một ôm, mà dã có dâng nỗi tên thuốc bồ nhưng không kiền-biệu,

mỗi tháng nay mà ngài được khỏe

mạnh là chỉ nhờ có món thuốc Sí lao bồ tang hoàn của Tạo-nhơn

Đường Hoemon là hay, ngài cho là linh đơn số ba trong khoản

bách thánh được.

Sau nữa xem báo Thần Chung thấy đổi lời trân trọng của quan-trí phủ Trần-binh-Thạnh Thu

daumot ngài nói rằng ngài có bình hoa tám nhocket trí hình thê một

ngày một ôm, mà dã có dâng nỗi tên thuốc bồ nhưng không kiền-biệu,

mỗi tháng nay mà ngài được khỏe

mạnh là chỉ nhờ có món thuốc Sí lao bồ tang hoàn của Tạo-nhơn

Đường Hoemon là hay, ngài cho là linh đơn số ba trong khoản

bách thánh được.

Sau nữa xem báo Thần Chung thấy đổi lời trân trọng của quan-trí phủ Trần-binh-Thạnh Thu

daumot ngài nói rằng ngài có bình hoa tám nhocket trí hình thê một

ngày một ôm, mà dã có dâng nỗi tên thuốc bồ nhưng không kiền-biệu,

mỗi tháng nay mà ngài được khỏe

mạnh là chỉ nhờ có món thuốc Sí lao bồ tang hoàn của Tạo-nhơn

Đường Hoemon là hay, ngài cho là linh đơn số ba trong khoản

bách thánh được.

CUỘC XỎ SỞ

lấy dò (tombola) của trường

Thề-dục

Cuộc xỏ sở này cũng mở sáng hôm qua tại trường Thề-dục.

Các số trúng大奖 như sau này :

Số 3.180 được một cái xe nhỏ.

Số 214 được 1 cái máy hát.

Còn 100 số sau này đều được các

dò vật.

0.805 2.896 4.598 0.958 4.454 3.733

4.040 2.169 3.820 0.955 4.251 4.094

0.830 2.032 1.655 4.117 4.094 4.543

4.500 0.464 1.49 4.00 4.200 0.334 4.543

3.609 0.049 1.007 3.256 3.168 0.500

3.816 3.714 3.149 3.523 3.500 0.056

3.835 2.788 4.051 1.921 1.625 4.483

3.857 3.822 4.794 2.830 3.345 3.215

1.129 4.816 0.752 4.990 4.932 3.907

4.122 1.754 1.535 0.960 0.226 0.416

3.922 2.218 2.791 3.577 2.722 0.833

1.898 4.837 0.358 3.617 3.719 2.653

3.261 2.657 1.908 4.801 1.25 3.776

2.712 4.146 3.745 2.01 3.368 3.739

1.506 2.160 3.940 3.524 3.923 3.021

3.258 3.170 2.197 2.914 3.087 4.573

1.421 0.503 1.943 0.351

Ai có vé trúng số, đến nhà bà

Bach-Yen & nhà bà số 35 phố Bờ-bờ,

(Francis Garouier) Hanoi, mà lính

thuồng vè.

Bảo-tuyết ở Nhật-bản

Dòng-kinh, 11 Janvier. — Vì giám-mục

người T., và 5 ông cố-dạo, và 5 bà

giáo-sĩ bị họ bắt bồi đầu tháng

Octobre ở phía Nam tỉnh Giang-tây, bay

đến được qua chinh-phủ đến giải cứu.

Các giáo-sĩ đến ngày 11 Janvier sẽ về

Thượng-hải.

Dòng-kinh, 12 Janvier. — Vì giám-mục

người T., và 5 ông cố-dạo, và 5 bà

